

การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่เรียนโดยเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH WRITING ABILITY OF
MATHAYOMSUKSA 5 STUDENTS USING CREATIVE ENGLISH WRITING
DESIGN TECHNIQUE

จิรัฏฐ์ หัสสา | JIRATH HASSA

ครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 14 อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study and compare the English writing ability of Mathayomsuksa 5 students before and after learning using the creative English writing design technique, and 2) to study the students' attitude towards teaching English writing using the creative English writing design technique.

The sample group consisted of 30 Mathayomsuksa 5 students by purposive selection at Rajaprachanuchor 14 School, under Nongkhai Primary Educational Service Area 1, in the first semester of the academic year 2014. The research methodology was a one group pretest-posttest design.

The research instruments were 10 lesson plans, an English writing ability test and an attitude questionnaire. The experiment lasted ten weeks, 2 hours a week, or 20 hours in total. The mean, percentage, standard deviation and t-test for Dependent samples were employed to analyze the data. The findings of this research were as follows:

1. The pretest score was 233 which were averaged in 38.83 percent. The posttest score was 433 which were averaged in 72.12 percent. The abilities

of English Writing of Mathayomsuksa 5 students after learning using the creative English writing design technique were significantly higher than prior at the .01 level.

2. The students' attitude towards teaching English writing using the creative English writing design technique was at a good level.

Keywords: creative English writing design, attitude

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ที่ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำนวน 30 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง (specific sampling)

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน 2) แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุดและ 3) แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุดการดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง ทั้งหมด 20 ชั่วโมง โดยผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 233 คิดเฉลี่ยร้อยละ 38.83 และหลังเรียนเท่ากับ 433 คิดเป็นเฉลี่ยร้อยละ 72.12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 84.00 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79 พบว่า นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

คำสำคัญ : เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์, เจตคติ

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร อีกทั้งยังเป็นการแสวงหาข้อมูลจากศึกษาและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องจนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1) ดังที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลเพื่อการสื่อสารกันทั่วโลก ซึ่งทุก ๆ คนต้องเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองและผู้อื่นในด้านต่าง ๆ นอกจากนั้นยังพบว่าทุกสถาบันการศึกษาทั่วโลกยังได้บรรจุภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนในการศึกษาตั้งแต่ระดับต้นถึงระดับที่สูงขึ้นไปเพื่อผู้เรียนได้เรียนรู้จนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงสามารถเข้าใจวัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลายของประชาคมโลก ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้เรียนรู้มาไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 8)

ดังที่มีการรวมกลุ่มของประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งได้ร่วมมือกันจัดตั้งประชาคมอาเซียนขึ้นมา เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การศึกษา และอื่น ๆ อันเป็นการพัฒนาพลเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแต่ละจะเห็นได้ว่าแต่ละประเทศมีภาษาประจำชาติใช้เป็นของตนเอง จึงอาจมีปัญหาหรืออุปสรรคในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ดังนั้นกลุ่มประชาคมอาเซียนจึงได้กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในกลุ่มประชาคมอาเซียนเพื่อเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อสารกัน (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2556: 7-15)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องมีขั้นตอนจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแบบแผน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม โดยนำความรู้ทางด้าน คำศัพท์ และหลักการทางภาษาไปประยุกต์ใช้กับทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์จริงที่ต้องเผชิญ ในระหว่างการติดต่อสื่อสาร (Nunan, 1999: 9-16) แต่จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังมีปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้ที่ยึดติดกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ผู้สอนควรจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารมากกว่าเน้นการจัดการเรียนรู้เพียงรูปแบบทาง ภาษา จึงจะบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้เขียนภาษาอังกฤษ (Hedge, 2008: 44-72) และเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ถูกต้อง ดังที่ไวริค (Wyrick, 2005: 3-15) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นเทคนิคที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพต่าง ๆ ต่องานเขียนของตนเองและผู้อื่นได้เป็นอย่างดีรวมถึงการตัดสินใจของผู้เรียนในการเลือกสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษ อันเป็นประโยชน์ที่ได้แสดงออกมาในรูปของผลงานเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพื่อทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่และมีเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ระดับใด

จากสาระสำคัญดังกล่าวมา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก คือ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนและเจตคติต่อการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้สอนมีข้อมูลที่ครอบคลุมและชัดเจนพอที่จะนำไปประกอบการฝึกเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้เทคนิคนี้ อันนำไปสู่การส่งเสริมศักยภาพด้านการเขียนภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ได้อย่างมีคุณภาพเหมาะสม และตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 14 อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวน 30 คน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยทำการทดลองจำนวน 20 ชั่วโมง
3. ตัวแปรที่ศึกษาในการศึกษาคั้งนี้ ประกอบด้วย
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 3.2.2 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนอยู่ในระดับดี

กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและทดลองทั้งหมด 3 ชนิด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ชุดรวมทั้งแบบวัดเจตคติ จำนวน 1 ชุด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre- test) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบเขียน จำนวน 2 ข้อ

2.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและทดสอบก่อนเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแผนจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 10 แผน

2.1.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบย่อยวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละแผน ทั้งหมด 10 แบบทดสอบ

2.1.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

2.1.5 วัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังเรียน

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนจำนวน 2

ข้อ คะแนนเต็ม 200 คะแนน จากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หลังจากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 10 แผน แล้วทดสอบหลังเรียนและนำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์ ค่าสถิติพื้นฐาน ทาค่าที (t-test) ค่าความเชื่อมั่น (Analysis of variance) รวมทั้งการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 7.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.42 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 38.83 และค่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 14.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.59 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้การเขียน

ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดเจตคติที่มีรายการแสดงความคิดเห็นทั้งทางบวกและทางลบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ข้อ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยเท่ากับ 84.00 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{x}) เท่ากับ 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 และนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) ของเพียร์สัน (Pearson) ตามสูตรของ แม็คควอร์ และ คาร์ไมส์ (McIver & Carmines 1981: 276) ค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดี

สรุปผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และคะแนนจากแบบวัดเจตคติ พบว่า

1. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 233 คิดเป็นร้อยละ 38.83 และหลังเรียนเท่ากับ 433 คิดเป็นร้อยละ 72.12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการ

ออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยภาพรวมมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79

การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษจากผลการวิจัยสามารถแยกอภิปรายได้ ดังนี้

1. การศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งมีผลการทดลองในครั้งนี้ คือ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 38.83 คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 7.77 แต่หลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 72.12 คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 14.43 ซึ่งผลคะแนนที่ได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นับได้ว่าการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ครั้งนี้ สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จากกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนมี

ความสามารถในการเขียนบรรยาย เขียนเล่าเรื่อง และเขียนสรุปความ ซึ่งส่งผลให้การเขียนภาษาอังกฤษดำเนินไปอย่างถูกต้องวิธีและตรงความหมาย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของโล และไฮแลนด์ (Lo & Hyland, 2007) และ ลู (Luu, 2012) ที่พบว่า หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์แล้ว ผู้เรียนได้นำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเขียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ทำให้การเขียนดำเนินไปอย่างถูกต้อง ราบเรียบและเป็นธรรมชาติมากขึ้น

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ชัดเจนและสะดวกต่อการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยขั้นก่อนเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึกขั้นผลิตชิ้นงานรวมทั้งขั้นการวัดผลและประเมินผล ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถเขียนภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ สูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

2.3 นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจต่อการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นเทคนิควิธีที่ผู้เรียนสามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซาง (Zhang, 2010: 118 -121) ที่เสนอว่าหากผู้เรียนมีเทคนิควิธีการเขียนที่ดีแล้ว ผู้เรียนก็สามารถเขียนภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เนื่องจากเทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มีขั้นตอนที่ต่อเนื่อง แต่ละขั้นตอนผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จนทำให้การเขียนดำเนินไปอย่างราบรื่นเหมาะสม ถูกต้อง อย่างเป็นธรรมชาติ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เนื่องจากผู้เรียนต้องร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม คู่ หรือเดี่ยว ทำกิจกรรมทางภาษา ผู้สอนควรปฐมนิเทศการเรียนการสอนก่อนทดลองจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2. จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สามารถนำไปสอดแทรกเข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดีและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากผู้เรียนสามารถนำเทคนิคดังกล่าว มาใช้ในการบูรณาการด้านการเขียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาอื่น ๆ หรือเรื่องที่น่าสนใจในการเขียนได้อย่างหลากหลาย จนทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง

3. ผู้ที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ควรศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกฝนตามขั้นตอนในการใช้เทคนิคการออกแบบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จนชำนาญเสียก่อน เนื่องจากยังเป็นเรื่องที่ผู้สอนส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคย จึงอาจทำให้เกิดปัญหา หรือเกิดการติดขัดระหว่างการจัดการเรียนรู้ได้

4. การวิจัย พบว่า ระยะเวลาเป็นเงื่อนไขที่สำคัญ ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้ และเกิดการแข่งขันกันอย่างจริงจังผู้สอนควรกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้นักเรียนได้ทราบทุกขั้นตอน เพราะผู้เรียนสามารถวางแผนงานได้อย่างเป็นระบบเหมาะสมกับกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายและเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้เสร็จตรงตามกำหนดเวลา

5. การวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้กับรายวิชาอื่น ๆ ได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
 กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2556). **การสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ส่งเสริมวิชาการ.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2540). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2556). **ก้าวสู่อาเซียน รู้เขา รู้เรา รู้รอบ**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.
- สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล. (2556). **ทิศทางการเข้าสู่ประชาคมโลกของ
 กรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล.
- Aaron, J.E. (2005). **LB Brief: Little Brown handbook, brief vision**. New York:
 Pearson Education, Inc.
- Brown, k. & Hood, S. (1989). **Writing Matters**. Honk Kong: Cambridge
 University Press.
- Dornyei, Z. (2005). **The psychology of language learner Mahwah**.
 New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (1989). **The function- nation approach: From
 toppractice**. New York: Oxford University Press.
- Hedge, T. (2008). **Teaching and learning in the language classroom**.
 10th ed. New York:OxfordUniversity Press.
- Lo J.T & Hyland, F. (2007). Enhancing students' engagement and motivating in
 writing: The case of primary students in Hong Kong. **Journal of
 second Language writing**, 16(1): 219-231.
- Liu, J. (2012). Schema Theory and Its Instructional Applications on EFL.
US-China ForeignLanguage,10(2): 915-920.
- Mclver J.P & Carmines, E.G. (1981). **Unidimensional Scaling**. London: Sage
 กกกกPublication.

Nunan, D. (1999). **Second language teaching & learning**. Cannada: Heinle & Heinle Publishers.

Perkins, D.N. (1984). "Creativity by Design". **Educational Leadership**, 42(2): 18-25.

Raimes, A. (1983). **Techniques in Teaching Writing**. New York: Oxford University Press.

Wyrick, J. (2005). **Step to Writing Well**. New York: Michael Rosenberg.

Zhang, Y. (2010). Investigating the Role of Metacognitive Knowledge in English Writing. **HKBU Papers in Applied Language Studies**, 14(1): 4-18.